

Stylden, thi den maa tie stille dertil. Det her foreliggende Spørgsmaal er jo af ikke ringe økonomisk Betydning. Jeg skal kun tage den Egn, hvor jeg er fra, og som ikke kan være den uheldigste Plads, fordi der er et af de største Svineflagterier her i Landet, nemlig Nalborg. Den Dag, da Forbudet kom, foraarjagede det der strax en Stade paa mellem 5 og 10 Kr. pr. 100 Pd., og naar man altsaa ser, hvor stor Stade dette Forbud har gjort alene paa denne Plads, kan man gjøre sig en Forestilling om, hvor meget større den bliver paa Pladser, som ere langt ringere stillede. Derfor tror jeg, at det er en Nødvendighed for os Alle sammen at søge at faae denne Tro, denne, om jeg saa man sige, Autoritetstro mere og mere til at forsvinde, at fordi en Dyrlæge i et vist givet Tilfælde har sagt, at en Sygdom var saadan og saadan, det derfor absolut skulde være sikkert, at den er saadan og saadan. Jeg kaster for Resten ingen Skygge paa Dyrlægerne af den Grund, thi Sygdommen var aldeles ubekendt her, og man kan jo ikke forlange, at Dyrlægerne skulde være kjendt med den, saaledes at de strax kunde give en Forklaring deraf. Med det Samme jeg taler om dette, vil jeg dog benytte Veiligheden til at sige, at det forundrer mig, at man, naar man faar et saadant Spørgsmaal for, saa stadig høre foreslaaet, at man ikke alene skal have dygtigere Embedsmænd men ogsaa flere. Man hørte nemlig strax det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (Vittlichau) begynde at tale derom og det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Pinsel) supplerede ham, og han gif endog saa vidt, at han vilde have et særstilt Ministerium, jeg husker ikke hvilket, oprettet. Jeg tror sandelig ikke det vilde nytte Noget i dette Tilfælde, men der er det Mærkelige ved det, at saasnart der udbryder noget Saadant, griber man strax efter Midler, som vistnok ikke kunne føre nogen som helst Nytte med sig, navnlig i et Tilfælde hvor man har en saa praktisk Indenrigsminister, som vi have. Jeg tror, at det godt kunde være, at vi vilde være langt uheldigere stillede hvis vi havde det af det ærede Medlem for Aarhus Amts 2. Valgkreds omtalte Ministerium, fordi det jo slet ikke er sikkert, at det vilde være en landbrugsyndig Mand, der stod i Spidsen derfor. Det er disse Betragtninger jeg ikke har villet tilbageholde, fordi jeg synes, at man er kommen til at raabe altfor høit om denne Sag, den gjør sandelig Stade nok for Tiden, saa man behøver ikke at gjøre Ondt værre.

Sørup: Jeg skal ikke fortsætte den Forhandling, som jeg i et tidligere Møde har havt den Ære at føre med den meget ærede Indenrigsminister. Saa vidt jeg forstod den ærede Indenrigsminister, indrømmede han, at han baade formelt og reelt vilde have staaet sig bedre, hvis han havde fulgt Grundlovens § 25 i dette Tilfælde, og der er der altsaa ingen Strid længere. At den ærede Indenrigsminister ikke gjerne vil indrømme, at der tidligere kunde være gjort Noget for at afværge Pestens Indtrængen her i Landet, kan jeg saa godt forstaa, det er af den Slags Indrømmelser, som man meget nødig gjør. Jeg har heller ikke saa meget fremhævet det som en Kritik overfor den meget ærede Minister, som jeg har villet henlede Opmærksomheden paa, at det i og for sig kun er lidet beroligende for os at faae at vide, at en saadan Sygdom længe har kunnet grassere lige ved vor Dør, uden at vi have vidst det Mindste derom, og uden at der har været gjort Noget for at afværge den. Derved tænker jeg ikke nærmest paa et Forbud, der er en meget indgribende Ting, som man maa betænke sig vel paa, inden man gaar til, men det er sikkert, at man vel nok kunde have fundet Anledning til at foranstaltte andre Kontrolmidler, der laa meget nærmere. Det er nemlig sikkert, at medens Svinepesten grasserer i Staane, har man fra svenske Skibe i Kjøbenhavn ført Renovation ud paa Vossepladserne, og det er lige saa vist, at der ikke har været noget særligt Tilsyn anordnet overfor dette. Jeg vilde ønske at man kom dertil, at hvis Sligt igjen skulde true Landet, det saa vilde være muligt at faae noget tidligere Besked og noget hurtigere truffet de nødvendige Forsvarsmidler imod det. — Den høitærede Minister har bekræftet, hvad jeg tillod mig at udtale om Vurderingen, at Politimesteren selvfølgelig ikke har Noget med den at gjøre. Saa snart han har udmeldt Mændene, er det dem, der vurderer, og Politimesteren har ikke nogen ledende Virksomhed i dette Spørgsmaal. — Med Hensyn til Dyrlægerne, der have været omtalte fra flere Sider i Dag, ønsker jeg for mit Vedkommende at sige, at i alt Fald jeg ikke har kastet nogen som helst Skygge paa disse vistnok meget fortræffelige Mænd, men naar den ærede Indenrigsminister siger, at han er tilstræktelig beroliget i saa Henseende, fordi vort Dyrlægevesen har et dygtigt og vel instrueret Korps til sin Disposition, saa ligger det selvfølgelig nær for ham at sige det, fordi han overhovedet ikke holder af at sige Andet end Godt om Folk — det gjør jeg for Resten heller ikke —